

ingen Naade tilraade det høie Thing at nedfætte hele Suffertolden. Sukker er fremfor alle andre en Kasseartikel; Sukker indbringer jo omtrent 2 Millioner Rigsdaler. Vilde vi have det fjerneste Haab om at kunne komme til Ende med denne Sag, og at komme til Enighed med Landsthinget, der dog ogsaa skal give sit Samtykke, og skal der være den mindste Udsigt til at faae vedtaget en Indkomststat eller en anden direkte Skat — vi vilde jo dog, at denne Skat i alt Fald ikke maa blive høj, og navnlig ikke saa høj, som den nu kræves — saa maa man ikke gaa til Nedfættelse af Suffertolden. Det er dernæst ogsaa ganske rigtig, som det før blev fremhævet af et æret Medlem fra Fyen (H. Madsen), at det, at Sukker blev givet fri, hvormeget det nu end er en hensigtsmæssig Forbrugsartikel, en yderst gavnlig Forbrugsartikel, saa er det dog ingenlunde saa vigtigt, heller ikke saa vigtigt for Ligehedens Skyld, som Nedfættelsen af Kaffe- og Tobakstolden. Men Suffertolden kunne vi dog endnu bedre forsvare at holde paa, thi statistiske Data, som for nylig ere blevne indsamlede, have viist, at Sukkerforbruget nogenlunde svarer til Formuestilstanden, Kaffe- og Tobakforbruget gjør det ikke i samme Grad. Den lavere Middelstand har forholdsvis en langt større Forbrug af Kaffe end af Sukker. Der er forekommet en Del Regnskaber, deraf har man udbraget interessante Resultater, og disse ere ubdruget af en Mand, der har beskæftiget sig meget med den Slags Sager; disse Regnskaber vise nu, at Sukkerforbruget nogenlunde stiger i Forhold til Formuen. Sukker bruges til mangfoldige Ting, til Chokolade, til Konditorsager, til megen Mad, som bruges i højere Grad af de mere Velhavende end af Andre, ikke at tale om, at der til det daglige Forbrug af Kaffe og The kræves en ikke ringe Mængde af Sukker. Saa ønskeligt det end kunde være at have Suffertolden, og hvormeget jeg end for mit Bedkommende kunde ønske, at den Tid snart vilde komme, da vi kunde fæste alle disse mindre heldige Statter bort, maa jeg dog indtrængende anbefale at bevare dem nu. Lige over for Kaffe har jeg heller ikke her just det samme Hensyn at tage som ved Sukker. Kaffe er dog ikke i samme Grad en Kasseartikel som Sukker. Jeg kan altsaa paa ingen Naade tilraade det høie Thing at vedtage Forslagene under Nr. 60. Skjøndt disse Forslag ikke have samme finansielle Betydning — de gjælde dog ikke saa Hundredestusinder — kan jeg ganske vist endnu mindre fatte Forslagene af de Herrer, som ville have Tobakstolden nedsat. Er der nogen indirekte Afgift — og vi ere jo enige om at maatte beholde visse indirekte Afgifter — som vi skulde beholde, saa er det Tobakstolden. Er der noget Sted, hvor der kun er saa Betæneligheder ved en Jordyrelse indenfor visse Grændser, saaledes at Statskassen

ikke selv taber — saa er det ved denne i og for sig kun lidet nødvendige Forbrugsartikel. Jeg behøver ikke at henvise til, at det ærede Flertal selv ifjor her var af en ganske anden Mening; men det forekommer mig, at selve Sagens Natur i høj Grad taler for, at man ved denne Artikel ser at faae ind i Statskassen lidt af de Belyb, der gaa bort ved Nedfættelse paa andre Omraader. Det undrer mig derfor i højeste Grad, at man her ikke blot ikke vil gaa videre end Regjeringen, men endog vil nedfætte dennes Forslag. Jeg har derimod med andre Medlemmer stillet Forslag om at forhøje Tobakstolden, om at gaa videre endog, end Regjeringen er gaaet, og jeg tror, at hvis det kunde vinde Tilslutning, vilde det kunne anbefales at gaa endnu videre, end vi her have foreslaaet. Man har sagt, at vi skulde vogte os for ikke at følge den Politik, som er fulgt i andre tilgrændsende Lande. Det er ganske vist altid interessant at se i andre europæiske Lande, hvorledes det gaar til; i andre europæiske Lande tage de nu navnlig ganske anderledes Statsindtægter af Tobakken (En Stemme: "Brændevin"!) ikke at tale om Brændevin; men det er jo et meget vanskeligt og kildent Punkt at omtale her i Thinget, og det foreligger ikke; men navnlig, hvis vi med Hensyn til Tobak skulde følge andre Landes og især vore nærmeste Nabolandes Exempel, maa vi tage ganske anderledes fat. Imidlertid har Hensynet til disse Forhold i andre Lande ikke været den ledende Rante for mig, idet jeg har været med til at stille disse Forslag, men Mottivet for mig har været Forholdet i og for sig; men jeg kan dog ikke undlade at fremhæve, at vi navnlig i Sverige og Norge, tilbørlig for Resten ogsaa i Preussen, finde ganske anderledes høj Skat i alle disse Kasseartikler, saaledes ogsaa paa en saadan Ting som Sukker, og fremfor Alt paa Artikler som Tobak. Naar ærede Medlemmer nu ville foreslaa, at man til Fordel for de mindre Bemidlede skulde gjøre Afskillelse imellem Blade og Stille, saa vil jeg sige, at jeg ogsaa har troet tidligere, at en saadan Afskillelse var hensigtsmæssig; men jeg er kommen bort deraf ved at se de praktiske Vanskeligheder, der stille sig i Wien. Man er ogsaa andre Steder, hvor man har gjort en saadan Afskillelse, kommen tilbage deraf, fordi det efter disse meget vigtige, rent tekniske Loldhensyn har viist sig meget upraktisk. Dem, der interessere sig for denne Sag, vil jeg henvise til en Tale, der i sin Tid blev holdt af den udmærkede svenske Minister Gripenstedt, som fik den svenske Rigsdag til at frafalde et Forslag i den Retning, idet han fremkom med Exempler paa de praktiske Vanskeligheder, der vare forbundne med en saadan Afskillelse. Naar man mener, at det skulde være til Lettelse for dem, der bruge simpel Tobak, at Stille blive billigere, saa maa jeg tilføje, at jeg ikke er saa nøie kjendt med Tobakfabrikationen; men Stille laves jo, saa vidt jeg